

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Στο διήμερο αυτό έγινε μια ιδιαίτερα χρήσιμη και εποικοδομητική συζήτηση. Θέλω να σταθώ σε κάποια σημεία:

1. Ως προς την Κύπρο: Κάποιοι πιστεύουν ότι είναι προτιμότερη η ένταξη της Κύπρου δίχως λύση του προβλήματος. Το σκεπτικό είναι ότι η Κύπρος από θέση ισχύος ως κράτος-μέλος θα μπορεί να πιέσει, να εκβιάσει καλύτερες λύσεις, από αυτές που ενδεχομένως θα προσφέρει η έκβαση μιας διαπραγμάτευσης τώρα με βάση το σχέδιο Αννάν. Αυτή η επιλογή είναι λάθος. Πρώτον τέτοιες πιέσεις-εκβιάσεις δεν περνούν στην Ένωση. Όποιος τις μετέρχεται απομονώνεται, είναι τελικά ο χαμένος. Αλίμονο αν ξεκινήσει η Κύπρος την ενταξιακή της ζωή με τέτοιες προσεγγίσεις.

Αλλά και επί της ουσίας τί θα σημάνει κάτι τέτοιο:

- αντί η Κύπρος να επικεντρωθεί την επομένη της ένταξής της και με λυμένο το πολιτικό της πρόβλημα στην αξιοποίηση των άλλων πολιτικών της Ένωσης,
- αντί να επενδύσει τα διπλωματικά της όπλα και μέσα για μια όλο καλύτερη θέση στην Ένωση, αλλά και για

μια εξωστρεφή πολιτική στην γύρω κρίσιμη περιοχή της,

- αντί να συσπειρωθεί για περισσότερη σύγκλιση και ευημερία, με άλλα λόγια
- αντί να «απογειωθεί» στις ευκαιρίες και στις προοπτικές που θα διανοίγονται στους άλλους εννέα νεοεισερχόμενους εταίρους,

να γίνει η ίδια εκούσια όμηρος του προβλήματός της.

- Να προσπαθεί από Συμβούλιο Κορυφής σε Διάσκεψη ή ότι άλλο, να κατακτήσει ένα-ένα τα σκαλοπάτια, που θα της είχε προσφέρει το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης στο σχέδιο Αννάν στην καταληκτική μορφή του, αν το είχε υιοθετήσει.
- Να έχει χάσει ό,τι θα είχε κατακτήσει με την λύση ως νέα αφετηρία και να ξεκινά πάλι από το μηδέν.
- Να υποθηκεύσει σε μια εσωστρεφή συμπεριφορά τις αξιοζήλευτες σήμερα προοπτικές της για έναν ρόλο πρωταγωνιστικό στην Νοτιοανατολική Ευρώπη αναδεικνυόμενη στον υπ' αριθ. ένα προβληματικό εταίρο.

Σας ερωτώ: Τέτοια προοπτική ονειρευόμαστε να επιφυλάξουμε στην Κύπρο;